

KORPISOTURI 13

Pohjois-Karjalan Kirjapaino Oy — Joensuu 1964.

toteutus pekka virkkunen

jyrki ahvonen

pekka haanmäki

risto linkova

motto: ei sitä pienenä tiedä kuinka isona on »hauskaa»

Pataljoonan komentaja

everstiluutnantti

T. OLAVI LEHTI

»Vannomatta paras»

Tämän tekstin otsikko, »vannomatta paras», on suomalaisten sananlaskunomaiseksi saattama lyhennys Raamatun kertomuksesta välttää vannomista. Eikä suomalainen hevvin lankeakaan vannomaan koska »sanasta miestä, sarvesta härkää». Suomalaisen miehen eräs parhaimmista ominaisuuksista on ollut luotettavuus.

Ja kuitenkin on katsottava tarpeelliseksi ottaa jokaiselta varusmieheltä sotilasvala. Miksi?

Kysymykseen antaa sotilasvalan kaava kirkkaan vastauksen: vannotaan sotilasvalan lupaa nuori mies sen jokaisessa kohdassa unohtaa itsensä, oman etunsa, luopua kaikesta sekä asettaa kaiken yläpuolelle ja edelle valtakunnan laillisen Esivallan ja tämän meidän Suomen maamme.

Te tiedätte, miten vaikeata varusmiespalveluksen alkuaikoina on yksinpä luopuminen omasta tahdosta, tavoista ja tottumuksista sekä alistua sokeasti sotilaskuriin sen merkitystä vielä ymmärtämättä. Miten paljon vaikeampaa sitten onkaan olla alituisesti valmiina luopumaan kaikesta omasta, jopa ihanasta elämästäkin.

Ja kuitenkin siihen on jokaisen sotilaan oltava valmiina väkivaltaisuuksista julmimmassa, sodassa.

Luuletteko te sodassa olon olevan helppoa? — Vaikka vakinaisessa väessä voitaisiin olla kaksi kertaa nykyistä pitempi aika, vaikka koulutukseen olisi käytettävissä miten runaasti varoja tahansa ja vaikka jokainen varusmies vakinaisen väen jättäessään olisi mestariluokan taistelija ei sota voisi muodostua muuksi kuin kamppailuksi elämästä ja kuolemasta. Se ei voi olla helppoa jos kohta mestariluokan taistelijan mahdollisuudet säilyä hengissä ovat moninkertaiset puutteellisesti koulutetun rinnalla.

Kamppailu kuoleman läheisyydessä nostaa elämän arvoa. Joskus saattaa käydä niinkin, että elämän arvostaminen himmentää kunnian ja velvol-

lisuuden vaatimukset. Elämän yliarvioiminen ja kuoleman pelko voivat tehdä sodassa miehestä kunniantoman petturin. Ja siinä löydämmekin syyn, miksi me vannotme sotilasvalan!

Me luotamme suomalaiseen soturiin ja hänen sanaansa: valaa ei yleensä tarvita. Mutta me tunnustamme myös inhimilliset heikkoudet ja tunnemme sodan kovuuden: sotilasvalan sisältö, sen henki, se, että se on suomalaisen miehen vala, nämä annetaan meille jokaiselle helpommin voittaaksemme kuoleman pelon, kyetäksemme uupumatta käymään vihollisemme kimppeen, säilyttääksemme elämämme.

Te olette kohta johtajia. Teidän on voitava johtaa alaisianne myös vaikeissa olosuhteissa. Teidän on voitava antaa heille jotakin, johon he voivat turvautua kun tavanomaiset arvot murtuvat.

Sotilasvala on suomalaisen miehen vannoma vala valtakunnan lailliselle Esivallalle ja tälle meidän Suomen maallemme. Ehkäpä te tutkiessanne valaa löydätte siitä sen kirjaimen lisäksi myös kannustavan hengen; jos kohta suomalaisen miehen kohdalla muutoin aina on »vannomatta paras».

Panssaritorjunta-aseemme ja nykyiset mahdollisuutemme panssaritorjuntaan

*Koulun johtaja
kapteeni
E. RIIKONEN*

Jokaisella meistä on varmasti tiedossa armeijamme heikko ja puutteellinen aseistus ja varustus talvisodassa. Erikoisesti panssaritorjunta-aseiden vähyys, voitane sanoa suoranaainen puuttuminen, antoi vihollisen vaunuille lähes vapaat kädet aktiiviseen toimintaan. Onneksemme sen aikainen vaunukalusto oli niin maastokelvetonta, ettei se pystynyt paksussa lumessa ja paukkuvasa pakkasessa suunnitelmien mukaiseen toimintaan. Oman merkittävän panoksen antoi vielä suomalaisen sotilaan päättäväinen ja oma-aloitteinen toiminta. Nopeasti improvisoiduin välinein kuten polttopulloin, kasapanoksin jopa joskus järein seipäin pysäytettiin läpi päässeet vihollisen vaunut.

Jatkosodassa tilanne oli jo ratkaisevasti muuttunut eduksemme. Väli- rauhan aikana suoritetut hankinnat ja ulkomailta saatu aseapu mahdollisti tehokkaan torjunnan jopa tuhoamisen sodan alkuvaiheissa, jolloin venäläisten panssarikalusto oli talvisodan aikaista, siis osaksi vanhentunutta verrattuna esimerkiksi saksalaiseen ja englantilaiseen vaunukalustoon.

Kannaksen suurtaistelussa ajoi kentälle »maailman paras» panssarivaunu T 34 eli Sotka. Sen tuhoamiseen eivät entiset panssaritorjunta-aseet kyenneet. Samanaikaisesti saatiin kuitenkin suomalaisille saksalaisten kehittämät panssarinyrkit ja -kauhut, joiden ammus oli nykyisen sinkomme ammuksen edelläkävijä ja pystyi lävistämään Sotkan raskaan panssarin.

Sodan päättymisen jälkeen ovat niin panssarivaunut kuin torjunta-aseetkin kehittyneet. Meitä suomalaisia, jotka haluamme säilyttää kaikin puolisen koskemattomuutemme, kiinnostaa, panssaritorjuntaan liittyvät kysymykset. Tiedämme aivan varmasti joutuessamme sotaan, että vihollisellamme, tulipa se mistä tahansa, on käytössään teholtaan suuri ja voimakas panssarikalusto.

Panssaritorjunnan jakaantuminen ja käytössämme olevat panssaritorjunta-aseet

Torjunta-aseiden ampumaetäisyyden mukaan jaetaan panssaritorjunta kolmeen alueeseen:

1. Lähitorjunta	0—300 m
Käytössä olevat aseet:	
— kvsko tehokas amet.	— 200 m
— itk » »	— 300 m
— jvtki » »	— 300 m
2. Keskitorjunta	300—1100 m
— rssko tehokas amet.	— 600 m
— 75 k/40 » »	— 800 m
3. Kaukutorjunta	1000—2500 m
— Vigilant tehokas amet.	300—1375 m
— Charioter psv » »	—2000 m
— T 54 (Nikita) » »	—2000 m

Mahdollisuutemme torjuntaan

1. *Lähitorjunta:* Kevyt sinko on tehokas ja käyttökelpoinen ase. Sen ampumaetäisyys on sopiva. Ammus läpäisee uudella sytyttimellä kaikki panssarivaunutyypit.

Puutteena voidaan pitää ettei näitä aseita ole vielä tarpeeksi. Jokaisella jääkärijoukkueella pitäisi olla joukkuekohtaisena aseena kevyt sinko.

Jalkaväkitykki ja ilmatorjuntakivääri ovat vieläkin tehokkaita taisteltaessa vihollisen tiedustelu- ja jalkaväkipanssareita vastaan, joiden panssarointi on hyvin vaatimaton. Pahimpana puutteena lähitorjunnasta puhuttaessa on se, että toistaiseksi meiltä puuttuu jokamiehen panssarintorjuntaväline. Ase, joka käytön jälkeen voitaisiin heittää pois kuten panssarinyrkki oli, tai se, jota käytön jälkeen ei enää olisi. Esimerkiksi kiväärikraanaatti onteloammuksella olisi pätevä ratkaisu. Näin välttyttäisiin käytön jälkeen aseiden turhalta kantamiselta.

Vielä meidän on muistettava panssarimiinat, joilla suoritamme passiivista torjuntaa. Ei ole syytä myöskään aliarvioida polttopulloa ja kasapanosta, jotka v.1956 Unkarissa osoitettiin tehokas.

2. **Keskitorjunta:** Raskasta sinkoa pidetään tyyppillisinä keskitorjunta-aseena. Lämpäisykyvyltään se on samaa luokkaa kuin kevyt sinko, siis varsin hyvä tässä mielessä. Kaksi huolestuttavaa pulmaa voidaan kuitenkin tämän aseiden tiimoilta mainita: Aseen ampumaetäisyys ei ole riittävä. Varsin laaja tyhjiö jää tälle alueelle. Esimerkiksi ruotsalaisilla on tämäntyyppinen ase, jonka tehokas kantama ulottuu aina 1 000 metriin. Tähän olisi meidänkin päästävää. Toiseksi tämän päivän kivääripataljoonalta puuttuu tämä ase. Jääkäripataljoonalla on omat raskaat sinkonsa.

3. **Kaukotorjunta:** Tyyppisessä suomalaisessa maastossa ei kaukotorjuntatarvetta yleensä ole. Poikkeuksen tekevät etelä- ja lounais-Suomen suuret aukeat ja talvisin vesistöt, joiden jälle vain tiedustelu- ja jalkaväki-vaunut uskaltautuvat. Pääaseena voidaan pitää panssaritorjuntaohjusta, josta tulee prikaatin torjunta-ase. Ohjuksia meillä on kahta tyyppiä Vigilant, joka on hankittu Englannista, sekä vasta maahamme saapunut ranskalainen SS11 ohjustyyppi. Yleisesti ottaen tarjoaa panssaritorjuntaohjus puolustajalle, jolla mahdollisesti vain tärkeimmässä suunnassa on panna panssarivaunuja vihollisen panssareita vastaan, suhteellisen halvan keinon pysäyttää panssarihyökkäys suurehkoilla aukeilla ja estää vihollista käyttämästä hyväkseen panssarivaununakanuunoiden suurta ampumaetäisyyttä ja erittäin tarkkaa tulta.

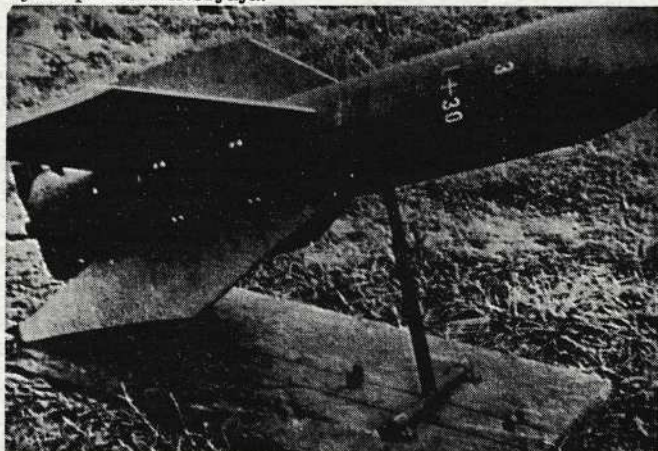
SS11

Eräiden pst.ohjusten ominaisuuksia

Toisena kaukotorjunnan aseena on mainittava englantilainen torjunta-vaunu Charioter. Siinä on varsin tehokas tykki, sen ampumaetäisyys liikkuvaan vaunuun on 2 000 m ja paikalla olevaan jopa 4 000 m:n saakka. Haittapuolena on sen kulmikas muotoilu, joka tekee siitä helpon maalin. Lisäksi se kykenee kuljetta- maan vain 25 ammusta ja siitä puuttuu apuase, joten sen on käytettävä tykkiään kaikkiin maaleihin. T 54 eli Nikita ei ole panssaritorjuntavaunu. Kuitenkin se alikaliperiammuksilla kykenee tasavertaiseen taisteluun muiden panssarivaunujen kanssa.

75 k/40 ei jatkosodan aikaisella ammuksellaan, joka silloin oli voittamaton, pysty läpäisemään taistelupanssarivaunuja. Sen uusi alikaliperiammus läpäisee kuitenkin ainakin keskikasaan panssarivaunun. Tykki on kuitenkin raskas ja kömpelö, joten sen toimintamahdollisuudet ovat kyseenalaiset.

Yhteenveto: Tästä kaikesta voimme todeta, että tänä päivänä meillä on tehokkaita torjuntavälineitä. Näiden aseiden rohkea ja taitava käyttäjä voi huolehti ryhtyä taisteluun vihollisen panssarivaunua vastaan tietoisena siitä, että hän pystyy varmasti suoriutumaan tehtävästään. Ne puutteet, joita aseistuksessamme ehkä tällä hetkellä on, kykenee yritteliäs ja asiansa osaava taistelija korjaamaan. Jokainen jääkäri olkoon myös hyvä panssaritorjuja.

	SSM-A- 23 DART	X-7 „Puna- hilikka”	Bantam	Vigilant 891	SSII	COBRM
Valmistusmaa	USA	Saksa	Ruotsi	Englanti	Ranska	Saksa
Nopeus m/sek.	120	100	80	125—	190	85
Tehokas amet	2000— 3500	—2000	400— 2000	150 300— 1375*)	500— 3500	—1800
Paino kg	90	9	6	12	28	9,5
Ohjaus	Lanka	Lanka	Lanka	Lanka	Lanka/ säde	Lanka
Läpimitta cm	—	14	10	11,4	16	10
Pituus cm	200	80	80	82	108	78
Huomautuksia	USA luopu- nut ohjuk- sesta. Ostanut mm. SSII:sta*)	Ei valmistettu sodan jälkeen	Palvelus- käytössä	Käytössä Suomessa*)	Hankittu Suomeen*) 810	Palvelus- käytössä

Lähde: Sotilas Aikakauslehti 9/60

Lähde: Sotilas Aikakauslehti 9/60

*) Heikkot ja hajoittajat

KERSANTTI

VESA HARTIKAINEN

IN MEMORIAM

Tuli ja vesi ovat ihmisen parhaita ystäviä olemassaolon taistelussa. Mutta ei tarvita kuin yksi inhimillinen erehdys niiden käytössä, ja ne muuttuvat hänen kaikkein katalimmiksi vihollisikseen.

Erittäin kouriintuntuvasti saimme tämän kokea piioneerileirillämme, kun kersantti Hartikainen 2. 7.—3. 7. 1964 välisenä yönä siirtyi sen rajan taakse, josta paluuta ei ole. — Höytiäinen oli vaatinut uhrinsa.

Sen kahden kuukauden aikana, jonka kersantti Vesa Hartikainen ehti toimia kouluttajanamme, tulimme tuntemaan ennen kaikkea suuren persoonallisuuden. Jo ensimmäinen kosketus hänen kanssaan sai meidät kunnioittamaan hänen ajattelutapojaan; hän oli synnynnäinen johtaja.

Kouluttajana kersantti Hartikainen oli arvostettu ja pidetty niin oppilaitten kuin varmasti myös kouluttajien piirissä. Hän vaati ja hyväksyi vain hyviä suorituksia, mutta koskaan hän ei myöskään unohtanut palkita niitä muodossa tai toisessa; tyyppillisenä suomalaisena hän ei useinkaan lausunut kiitosta suoraan, vaan antoi joukkueen ymmärtää sen jollakin muulla tavalla.

Hyvällä huumorillaan ja aina varastossa olevilla sutkauksillaan kersantti Hartikainen selvitti monta ikävääkin tilannetta ja toi aurinkoa oppilaitten joskus vähän harmaisiin päiviin.

Niin läheiseksi kersantti Hartikainen ehti meille tänä lyhyenä yhdesäoloaikanamme tulla, että tuntuu vaikealta ajatellakin, ettei häntä enää ole. Turhaan etsimme silmillämme tuttua hahmoa, se on poissa; vain ajatuksemme ja todellisuus ovat ristiriidassa keskenään. Tämä kenties horjuttaa uskoamme, emmekä voi olla kapinoimatta. Muistakaamme kuitenkin, että se, mikä on tapahtunut, on ollut Korkeimman tahto ja ylväintä, mitä voimme on tyytyä siihen. — Työn on jatkuttava; me jatkamme siitä, mihin kersantti Hartikainen lopetti. — phj.

OPPILAAT

ALIUPSEERIKOULUN NYT PÄÄTTYESSÄ OLETTE SAAVUTTANEET ERAAN TARKEAN VAIHEEN VARUSMIESPALVELUKSESSANNE. JOHTAJAKOULUKSEN PERUSVAIHE ON NYT TAKANAPAIN.

TEITÄ ODOTTAVAT RYHMÄNJOHTAJAN VAATIVAT TEHTÄVÄT OSAN TEISTÄ LAHTIESSÄ JATKAMAAN OPINTOJA JOHTAJAKOULUKSESSA RESERVIUPSEERIKOULUUN. OLKAA TIUKKOJA TULVILLE ALAISILLENNE MUISTAEN VIIDEN VIIVAN JA RISTIN SÄÄNNÖN: „ — — — — — + = KOULUTA AINA HARJOITTAMALLA, PUHEKOULUTUS MAKSETAAN KUOLEMALLA. ” REHTI JA REIPAS KÄYTÖKSENNE SEKA TASAPUOLINEN KÄSITTELYNNE LUOVAT TEILLE PERSONALLISEN ARVOVALLAN JA NAIN HANKITTE LUOTTAMUKSEN JOKA PITÄÄ.

KORPISOTURI 13 ON NÄKYVIN TULOS OPPILASKUNNAN TOIMINNASTA. OLKOON JULKAISUNNE YHDISTÄVÄNÄ SITEENÄ VIELÄ VUOSIENKIN KULUTTUA JA NAIN SE ON MYÖS ERAANLAISENA ALUSTUKSENA „ISKIESSANNE PÄÄNNE YHTEEN. MUISTELLAKSENNE AIKAA, JOLLOIN PALVELITTE ALIUPSEERIKOULUN RIVEISSÄ.

TOIVOTAN ONNEA JA MENESTYSTÄ. PITÄKÄÄ LIPPU KORKEALLA.

KURAATTORI
KERSANTTI

J. Naismaa

KURSSI 52 ALKAA OLLA HISTORIAA. MITEN SUURIN KIRJAIMIN SE KIRJOITETAAN KARJALAN JÄÄKARIPATALJOONAN ALIUPSEERIKOULUN HISTORIAN LEHDILLE, SITÄ OLEMME JÄÄVEJÄ ITSE ARVOSTELEMAAN. VARMAA KUITENKIN ON, ETTÄ SIITÄ HAJANAUksesta JA HÄLISEVÄSTÄ JÄÄKARIJOUKOSTA, JOKA OMAISUUSPÄIVÄPEITTOON KÄÄRITTYNÄ ERAANA KEVAISENA MAANANTAIAMUNA SAAPUI LÄÄHÄTTÄEN ALIUPSEERIKOULULLE, ON MUODOSTUNUT JOUKKO, JOKA AINAKIN TARPEEN TULLEN TOSITILANTEESSA PYSTYY OLEMAAN VÄHINTÄÄNKIN HYVÄNÄ ESIMERKKINÄ SOTILAILLE — JA SEHAN ON JOHTAJAN TARKEIN OMINAISUUS.

KIITÄN KURSSIN PUOLESTA KOULUN JOHTOA JA KOULUTTAJIA HYVÄSTÄ KOULUTUKSESTA. OMALLA ESIMERKILLÄNNE JA UHRAUTUVALLA TYÖLLÄNNE TE OLETTE LUONEET MEILLE VANKAN PERUSTAN, JOHON ON TURVALLISTA NOJATA, KUN SIIRRYMME KOKEILEMAAN SIIPIEMME KANTAVUUTTA KÄYTÄNNÖN TYÖSSÄ. POJAT, YHTEISET JOTOSTELUMME ON JOTOSTELTU JA PAKERUKSET PAKERRELTU. OLEMME MENETTÄNEET PALJON VETTÄ TÄNÄ 16 VIIKON AIKANA; HIKIPISAROINA JA NAURUN KYYNELINÄ, MUTTA JUURI NE OVAT OLLEET OMIAAN YHDISTÄMÄÄN MEITÄ JA LUOMAAN ME-HENKEÄ KESKUUTTEEMME. AINA EI MENNYT ILMAN KITKAA, MUTTA ILMAN SITÄ EI MYÖSKÄÄN PÄÄSTÄ ETEENPÄIN. TARKEIN VARMASTI TOTEUTUU: TAALLA PUIMME NYRKKIÄ IKÄVALLE PÄIVYSTÄJÄLLE — MYÖHEMMIN TARJOAMME KÄTTÄ MUKAVALLE KAVERILLE JA JUTTELEMME LEPPUISASTI. KIITOKSIA

PEKKA HAANMAKI

EI
VETTÄ ...

RANTAA ...

RAKKAAMPAA ...

KUIN
KOTI MAA

KESTÄISIKÖ SUOMI ?

Nykyään kuulee varsin usein väitettävän, että pienten kansojen ja sotavoimien aika olisi ohi. Pikkuvaltioilla ei katsota olevan minkäänlaisia puolustusmahdollisuuksia tai niiden uskotaan olevan minimaalisen pienet. Tällainen pessimistinen käsitys pohjautuu yleensä asiantuntemattomuuteen. Tuijotetaan pelkästään suurvaltojen aseelliseen mahtiin, jonka perustana ovat atomi- ja vetypommit. Tästä vedetään suoraan se johtopäätös, että pienen valtion murskaamiseen ei tarvita muuta kuin yksi ainoa sadan megatonnin vetypommi.

Jos ajattelee asiaa pelkästään Suomen kannalta havaitsee, että maamme ei nykyisten valtiollisten sopimusten perusteella todennäköisesti joudu yksin sotaan mitään suurvaltaa vastaan. Pikemminkin Suomen asema mahdollisessa tulevassa suursodassa olisi sivusotanäytämö, jonka merkitys olisi vähäisempi. Tällöin ei vastustaja varmastikaan käyttäisi sota-toimissaan kalliita ja vaikeasti valmistettavissa olevia ydinaseita, vaan tyytyisi tavallisiin tuliaseisiin, joita vastaan mahdollisuutemme olisivat jo moninkertaiset. Lisäksi sivusotanäytämönä maamme ei saisi vastaanansa koko suurvallan sotilasmahtia vaan pienen osan siitä.

Jos lähdemme tältä pohjalta tarkastelemaan Suomen puolustusmahdollisuuksia, on puolellamme tekijä, joka saattaa ratkaista paljon — maamme luonto. Suuret suot, rämeet, korvet, vesistöt jne. ovat suurvaltojen toisenlaisiin olosuhteisiin tarkoitettulle kalustolle suurena haittana. Nykyaikaisen suurvaltion lähes täysin motorisoitujen joukkojen liikehtiminen on riippuvainen hyvin järjestetystä ja jatkuvasti toimivasta huollosta, jonka järjestely Suomen erikoisolosuhteissa olisi erittäin vaikeaa. Suomen suot ja rämeet ovat esteitä, joihin hyökkääjän panssarivoimat helposti juuttuvat kiinni ja siten hyökkäysvaunujen tukeen tottuneen jalkaväen taistelumoraali olisi jo ratkaisevasti heikentynyt. Vihollisen joutuesssa raivaamaan kulkukelpoisia teitä moottorijoneuvoilleen, takana tulevien joukkojen on pakko pysähtyä vähän väliä, jolloin niiden kimppuun on helppo hyökätä. Täten vihollisen voimat ovat jo ennen lopullista päämäärää heikentyneet siinä määrin, että niiden torjuminen on helppoa.

Kun ajattelee suomalaisten kevyiden, nopeasti liikkuvien jääkärijoukkojen mahdollisuuksia raskaasti aseistettuja vihollisia vastaan, havaitsee helposti niiden sopivuuden maasto-olosuhteisiimme. Jääkäreiden nopeat koukkaukset katkovat vihollisen jo muutenkin vaikeasti järjestettävissä olevan huollon ja siten heikentävät jälleen vihollisen etenemistä.

Jollemme ota huomioon vihollisen kaluston kelpaamattomuutta ja tarkastelemme ainoastaan suurvaltojen taistelukoulutusta ja taktiikkaa, huomaamme jälleen niiden sopimattomuuden. Näiden valtioiden taistelutaktiikka suosii laajoja tasaisia maita tai sitten rämeisiä, kuumia viidakoita, joita varten on olemassa sissikoulutuksen saaneita kommandojoukkoja. Saattaa hyvin kuvitella, miltä hyökkääjän tasaiseen maastoon tottuneista sotilasta ja ennen kaikkea johtajista tuntuu nähdessään esim. Pohjois-Karjalan mäkit ja soiset maat. Hyvänä esimerkkinä tästä olivat toisessa maailmansodassa saksalaisten Suomeen tuomat joukot. Niiden koulutustaso oli varmasti omaamme parempi ja sotilasainekin ainakin yhtä hyvää luokkaa, mutta näiden joukkojen koulutus ei ollut tähdätty Suomen olosuhteisiin. Saksalaisten miestappiot varsinkin sodan alussa olivat juuri tästä syystä varsin suuret. Kerrotaan, että yksityisissä saksalaisissa sotilaissa Suomen synkät metsät ja niiden kätököstä nopeasti hyökkäävät viholliset herättivät suurta kauhua. Tältä pohjalta on hyvin ymmärrettävissä tarina saksalaisesta sotilaasta, joka Suomesta palattuana hakkasi poikki omenapuunsakin, jotta mikään ei enää muistuttaisi häntä metsistä.

Edellä kerrottujen asioiden perusteella on siis todennäköistä, että Suomen asema mahdollisesti tulevassa suursodassa ei ole niin toivoton kuin ehkä kalustollisen vajavuuden ja väkiluvun vähäisyyden perusteella voisi kuvitella. Tietenkin on mahdollista, että vihollisen hyökkäyksen etenemisen hidastuessa ja sotateimien pitkittyessä vastustaja käyttäisi ydinaseita nopeaan ratkaisuun pääsemiseksi. Tällaiseenkin mahdollisuuteen on varauduttu maamme väestönsuojeluviranomaisten taholta rakentamalla ydinsuojia ja kouluttamalla puolustuslaitoksemme suojelukursseilla päteviä alan ammattimiehiä. Näiden toiseikkojen perusteella voidaan sanoa maamme selviytymismahdollisuuksien, käytettiinpä meitä vastaan sitten tavanomaisia tai ydinaseita, olevan ainakin yhtä suuret kuin talvisodassa, jolloin maamme joutui yksin taistelemaan koko Neuvostoliiton sotilasmahtia vastaan.

vaan nimenomaan myös sanaa henkisesti. Alussa Teistä jokaisesta todennäköisesti tuntuu, että henkinen puoli on kokonaan unohdettu. Mutta niin ei suinkaan ole. Menettelytavat ovat vain niin erilaisia kuin ennen. Täällä Teitä kasvatetaan huomaamattanne; Teidät opetetaan kieltäytymään toisten hyväksi sekä noudattamaan kuria ja järjestystä ja erilaisia säännöksiä, joita kaikkia Teiltä vaaditaan myös siviiliyhteiskunnassa, varsinkin — ja sitä suuremmalla syyllä — kun Te asevelvollisuutenne suorittaneina, täysivaltaisina kansalaisina jälleen tähän yhteiskuntaan astutte.

Kun Te noudatatte kuria ja järjestystä, otatte aktiivisesti kiinni asioista heti alun pitäen, puhallatte yhteiseen hiileen, ettekä anna itsenne vajota

Pekka Haanmäki

korpisoturi aloittelijoille

Totaalisella maanpuolustuksella ymmärretään kaikkia niitä tehtäviä ja toimenpiteitä, jotka tähtäävät alueellisen koskemattomuuden ylläpitämiseen ja rauhan säilymiseen jossakin maassa. Tähän päämäärään tähtäviä toimenpiteitä on paljon, esimerkkinä mainittakoon hyvin hoidettu ulkopoliittikka, tasainen ristiriidaton sisäpolitiikka, aktiivisesti hoidettu valtion talous jne. Ehkä tärkein rengas tässä ketjussa — ja joka tapauksessa se, jolla on viimeinen sana sanottavanaan — on maanpuolustuslaitos, jonka renkaaseen Teidät, 15. 6. 64 saapumiserän alokkaat, on yhtenä sen pienimpänä, mutta ei kuitenkaan missään tapauksessa vähäpätöisimpänä osana muutama päivä sitten liitetty.

Tarkoituksena olisi nyt lähimmän 240—330 päivän kuluessa saada Teidän kirjavasta ja epäyhdenäisestä, laajalta alueelta ja erilaisista olosuhteista lähteneestä joukostanne määrättyllä tavalla samoin ajatteleva ja samoin toimiva homogeeninen massa, joka kunnialla puolustaisi niitä traditioita, joita menneet ikäluokat ovat Karjalan Jääkäripataljoonalle luoneet.

On selvää, että tähän pyrittäessä pienimmällä renkaalla on alussa vaikeuksia, joita uudet ihmiset ja muutuneet olosuhteet saavat aikaan. Ei tahdo tajuta eri koulutusmuotojen tarkoitusta; tuntuu pahalta, kun koulutuksessa joudutaan käyttämään muutakin kuin hiekkapaperia, jotta suurimmat särmit saataisiin tasoitetuksi.

Mutta muistakaa, että kaikki tämä tähtää vain omaksi parhaaksenne. Näin Teistä pyritään luomaan paitsi sotilas, samalla myös elinkelpoinen yksilö siviilielämää silmälläpitäen. Täällä Teistä kehitetään fyysisesti ja henkisesti tasapainoinen ihminen. Allevii-

massaan, Teille on korvaamaton hyöty tästä ajasta, jonka vietätte Karjalan Jääkäripataljoonassa. Tällä tavoin asioihin suhtautuen palvelusaikannekin kuluu kuin huomaamatta, nopeasti ja miellyttävästi. Ja lopuksi: muistakaa, että me kaikki olemme vain ihmisiä, niin Teidän nykyiset kouluttajanne ja esimiehenne kuin Tekin. Ei pidä myöskään masentua, jos aina kaikki ei onnistu, vaikka yrittäisikin. Seuraavalla kerralla se jo onnistuu. Tällaiset laajan skaalan heilahtelut ovat vain ominaista tulevalle toiminnallenne täällä, ne ovat juuri sitä niin sanottua jääkärijuhlaa.

Tällaisiin pikku evästyksiin toivotan Teidät, hyvät alokkaat, vanhemman saapumiserän puolesta tervetulleeksi Karjalan Jääkäripataljoonaan.

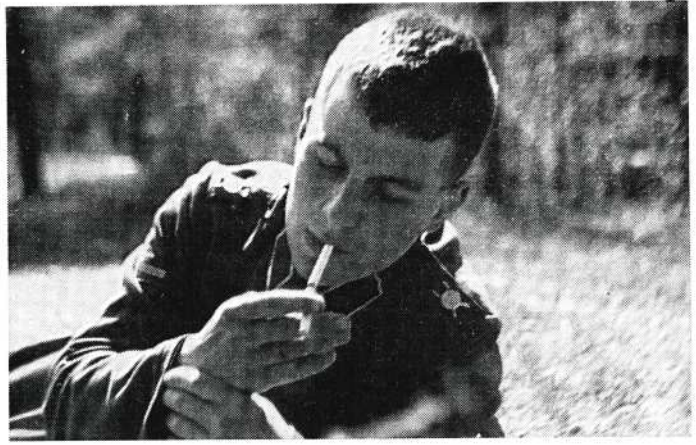

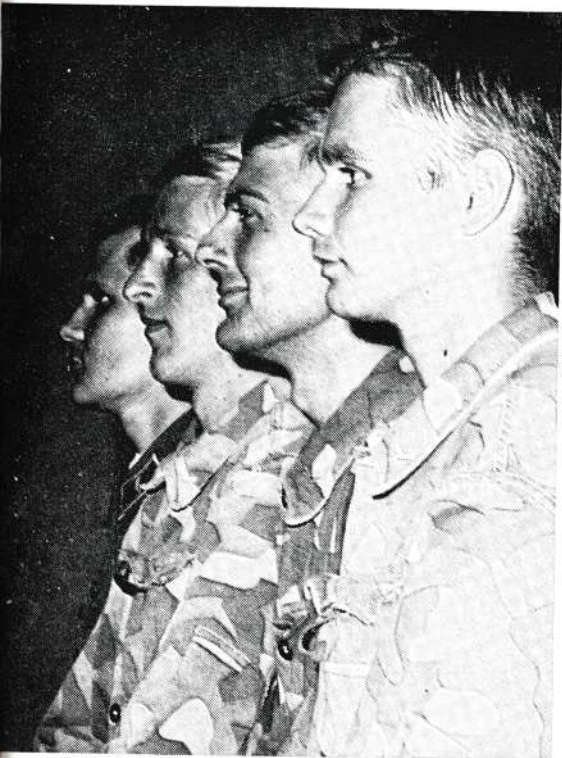
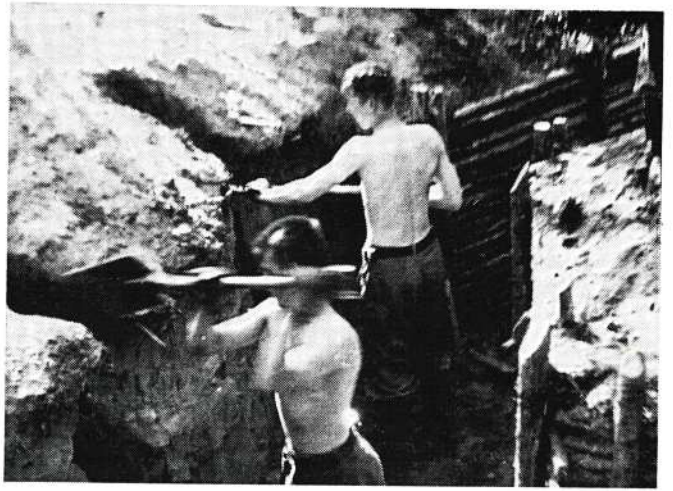
Jääkärijuhlaa

sirpaleita

Olenko veljeni vartija?

Ylläoleva kysymys on säilynyt tuhansia vuosia saatuaan alkunsa Kainin sydämeistä, minkä oli täyttänyt aluksi viha ja kateus. Siitä seurasi harkittu teko, seurauksena paatunut tunto ja linnoittautuminen välinpitämättömyyteen.

Eläessämme sosiaalisen lainsäädännön yksilöä turvaavassa ja holhoavassa yhteiskunnassa, on myös vastuu lähimmäisestä muuttunut. Näemme välinpitämättömyyttä ja rakkaudettomuutta ihmissuhteissa. Kuluva vuoden rukouspäiväjulistuksessa todetaan: »Etupiirivastakohdat ovat kärkeistyneet ja joukkopäätösten merkitys kasvaa. Tällöin ajaututaan vaaraan, että yksilön oikeutta ei kunnioiteta, jolloin hänestä muovautuu epäitsenäinen joukkosielu tai hän kärsii sisäisesti ollessaan pakoitettu toimimaan vakaumuksensa vastaisesti». Kristillisyyden piirissä on aina tahdottu kunnioittaa ihmistä Jumalan luomana ja lunastamana, lähimmäisenä, jota rakastetaan ja iäisyysolentona pyritään hoitamaan. Tämä on ennenkaikkea tärkeää siellä missä olosuhteet keräävät ihmisiä joukoksi, joko pieneksi tai suureksi.

On rohkaisevaa todeta, että mm. valatilaisuuksissa, joissa on upseerivalan tekijöitä, joukkueen johtajaksi asetettava lupaa pitää alaisistaan »isällistä huolta ja ottaa selvää heidän toiveistaan». Paavali kehoittaa: »Neuvokaa nuorempaa niinkuin veljeä». Esimiesasema ei menetä mitään, vaan päinvastoin voittaa paljon, jos sydäntä elähdyttää usko Jumalaan ja siitä seuraava kristillinen lähimmäisenrakkaus on ohjaamassa toimintaa. Otsikkokysymys saa aivan itsestään vastauksen. Minä olen veljeni vartija. Tämän tulee parhaiten päästä esille juuri heikomman yksilön tai sellaisen kohdalla, jolla voi olla vaikeuksia. Kristittykin voi olla sellainen. Hänet on pantu elämään seurakunnan yhteydessä toisten kanssa. Apostoli Paavali sanoo tessalonikaisille: Teistä tuli meidän seuraajia ja Herran, kun otitte vastaan evankeliumin. Yksilö kasvaa ja kehittyy parhaiten joukossa, mm. lapsi perheen keskellä. Tosin on muistettava, että huonot puolemmet voimistuvat nopeasti epäedullisessa ympäristössä. Jos sellaisien teki- jöitten vallitessa olemme vastuun kantajia yksilöstä, sitä suuremmin korostukoon vartijan tehtävä.

Toivotaan kaikille ja etenkin »korpisotureille» sitä Jumalan rakkautta, joka saa miehen etsimään Jumalan valtakuntaa ja siellä löydettävää armon ja anteeksiantamuksen sanaa, että olisimme oikeita veljiemme vartijoita.

olenko

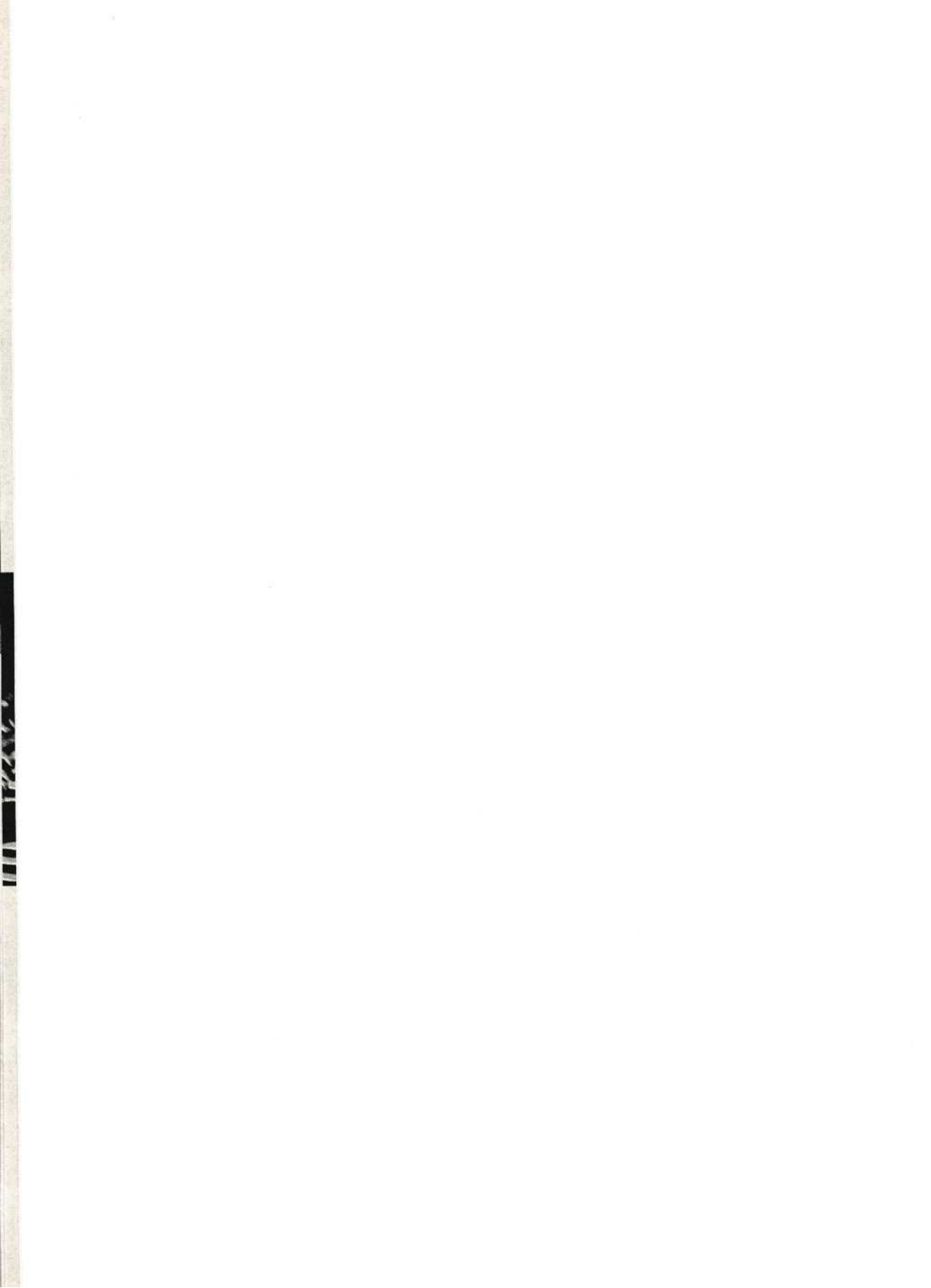
veljeni

vartija

**TÄLLAISENAKO
MEIDÄT
NÄHTIIN
TÄLLAISIAKO
ME
OLIMME**

? ? ?

KRONIKAT

Ltn Kummunmäki

Ltn Mustonen

KOULUN VÄAPELI

Väp Kankainen

Kers Hartikainen

† 3. 7.

KOULUTTAJAMME

Kers Kyöttinen

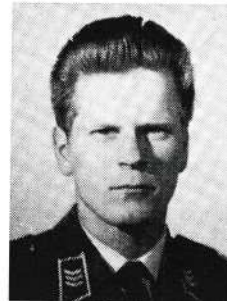
Ylik Juvonen

Kers Jalonen

Kers Norismaa

Kers Miettinen

Kers Smura

... JA APUKOULUTTAJAMME

Alikersantti Kinnunen
Suorasukainen ja -puheinen rehti mies. Ei ollut pikkutarkka, eikä turhan tärkeä. Sai kuitenkin oppilaat komentoonsa vaihatta. Oli humorintajuinen, jopa leikkisäkin — ollessaan sillä päällä. Mies paikallaan.

Alikersantti Mäklin
Hieman boheemi stadiolainen, jonka takakireä komentoääni teki kurssin oppilaisiin lähtemättömän vaikutuksen. Ei pahemmin puuttunut koulun sisäjärjestykseen, paitsi tarvitessaan käteviä saappaankiilloittajia.

Alikersantti Töntsi
Epäili kurssilla tapahtuvan mystiisiä asioita, koska etsiskeli iltaisin hiljaisuuden jälkeen tuvista fakiireja — ja löytyihän niitä. Harjaorgioiden Suuri Seremoniamestari. Santsari, joka huolehti hallituksen hyvinvoinnista, hankki jopa syötävääkin — edelliselle hallitukselle!

Alikersantti Luukkonen
Euroopan hiljaisin alikersantti, joka luuli, että kuiskaus on paras tehokeino — mutta pettyi surkeasti, ja kurssin lopulla jopa uskalsi »kuiskata» ääneen.

HUUHANMÄKI

HURME P. K. -44, ylioppilas, Helsinki. Suurpiirteinen tyyppi, kurssin ryhtiyytelö, joka katsoi, ettei kurssi aina yhtä miestä kaipaa. Useimmiten se yksi sattui olemaan hän, Iso Veltto. Liukeni ympäristöön melkein ioneiksi. Juhannuskorppi.

MAKKONEN E. J. -46, opiskelija, Hankasalmi. Tunnollinen tyyppi, nykyaikaisen rautalangan rimputtaja, jossa joskus sentään välkähti inhimillistä lintsausta. Yritti terästä muihinkin toiminnan tarmaa.

KOKKONEN E. V. -44, metsätyömies, Kajaani. »Ja laulut on nyt laulettu.» Kaverilla oli kovat otteet jo alokkaasta lähtien. Onnistui pääsemään Lahteen lepokotiin »selkävaivaisena.»

SATULI P. J. -46, tehdastyöläinen, Sorsakoski. Savon huastaja Sorsakoskelta. Otti osaa jokaiseen tarinatuokioon tuvassa. Näkymätön hiipijä, jota siivousmestoissa ei heti huomannut.

TAKANEN S. J. -45, työmies, Keuruu. Pulputti aluksi kovasti, mutta muuttui ihmeellisesti loppua kohti. Puolikurssin jämerä korppi.

HARTMAN K. J. -44, valt. ylioppilas, Helsinki.

Sosiologin alkuna suoritti vertailevaa tutkimusta helsinkiläispoikien ja muualta tulleiden suhteesta työnsyrjintäongelmaan tilastollisin metodein ja useimmiten — siivouspalvelun aikana.

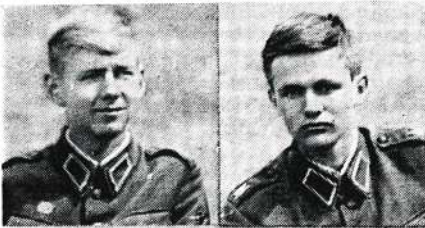
PÖLÖNEN P. I. -46, metsätyömies, Uimaharju. Vapaaehtoinen armeijassa sekä ikänsä että palvelusalttiutensa suhteen. Erikoistui jo kurssin alkuvaiheessa eräänlaisiin kiven irrottamis- ja peittämisju-nailuihin.

PENTTINEN K. E. -45, muusikko, Joensuu. »Oleteko joku erikoismies?» »Kumi puhki, herra kersantti.» »Ketju poikki, herra vääpeli.» Pyörävartiossa, herra kokekas.»

LAUKKASUO S. J. -44, oik.tiet.ylioppilas, Helsinki. Suvi-illan vieno ääni: »Ryhmä Laukkasuo — kokoon.»

PERÄLÄ A. -44, rakennustyömies, Juuka. »Ja se on j-lauta niin, p-le.» Joka kolmas sana oli painettavaksi sopivaa. Tuvan suurin pulputtaja.

JAAKKIMA

JAATINEN T. J. -45, yo, Helsinki. Tuvan kaappi ja vuodemestari. Vasta kihlautunut. Uskollinen kuin kulta. Vapaa-ajan harrastukset kirjeiden kirjoittaminen ja ennen kaikkea saaminen.

SILOLAHTI L. A. -45, opiskelija, Helsinki. Kultakurkkuinen urheilijapoi-ka. Hieno ja hillitty. Poti pienoista koti-ikävä. »Minne tahansa, kun vain likemmäksi Hesaa.»

KORTE R. T. -43, Piela-
vesi. Vankka suomalais-
tyyppi. Vakaa ja rauhalli-
nen, Himokas loman ta-
voittelija. Motto: »Kuules
Konsta, onko sulla yhtä
savuketta?»

LAPPALAINEN O. S. -46,
opiskelija, Nurmes. Hiljai-
nen ja hieman ahkera.
Poti merkillistä unenva-
jaustautia. Suurin halu
päästä komppaniaan ja
saada unikiintiö täyteen.

NUUTINEN M. J. -46, au-
tonapumies, Kuopio. Asei-
den ihmelapsi. Himokas
iltalomien käyttäjä. Kurs-
sin myhymkandidaatteja.

RAMPA P. A. -46, sorvaa-
ja, Muurame. Rennon nä-
köinen, mutta joskus yl-
lättäviin suorituksiin pys-
tyvä. Inhosi verisesti tu-
pupalvelijan vuoroja. »No
mitä, jocos minä taas, ei-
lenhän...»

KEKALAINEN V. K. -44,
maanviljelijä, Tuusniemi.
Tuvan työmyyrä. Pölyn
vihollinen numero 1. Osoit-
ti taitonsa siivoussempa-
loissa loistavilla suorituksilla.

KOISTINEN R. J. -45,
opiskelija, Kuopio. Herra
tohtori: »Kurkku on kuin
riivinrauta.» Kurssin vä-
rikkäin hahmo. »Hiljainen,
vaatimaton, tunnollinen ja
ahkera.»

HAMINA

KOSTAMOINEN L. K. -41, opiskelija, Kuopio. Kursin toinen lääkäri. Käytti aikansa oleskelemalla sairaalassa tutkimassa potilaita. Kovaääninen ja sotilaallisuutta omaava. Toimi enimmäkseen luottamustehtävissä.

LAITINEN J. -45, opiskelija, Jyväskylä. Matalaääninen hurmuri. Suoritti iltalomat arvosanalla erittäin tyydyttävä (fotovirtuosi n:o 2).

MEHTONEN E. K. -45, metsäharjoittelija, Joroinen. Nopeakinttuinen pingoittaja, joka huomattiin liian myöhään. Suhteellisen hiljainen »nappula». Motto: »Pääsispä siviilipunkkaan.»

SUIHKONEN E. K. -44, autonasantajaoppilas, Kuopio. Sai äänensä usein kuulumaan. Innostunut urheilumies palvelusaikeaan. Kyvykäs lintsari. Rättis kaapissa. Motto: »Kuka siellä kaivaa nää...»

HAAPALAINEN V. J. -45, myymälänhoitaja, Tuusniemi. Ukkomies. Huoleton velikulta, joka ei koskaan hätäillyt turhia.

KANTALA P. A. -46, varaosamyyjä, Jyväskylä. Hyvä ryhmänjohtaja, ei koskaan tuntenut kiirettä. Innostui ainoastaan pöytätenniksestä ja ilta- ja sunnuntailomista. Käytti kolmannuksen poistumiskiellossa.

LOUSAARI T. A. -45 autonasantajaoppilas, Helsinki. Kävi usein iltalomilla. Parkettijellona, käsitteli tyttöä kuin hentoa kukkasta. Huomattiin joka kerta vuodetarkastuksessa, »Korjataan.» »Korjataan, herra kersantti.» Kyvykäs veltto.

RUUSUVUORI S. A. -46, postimies, Helsinki. Tuvan hiljaisin mies. Ennen puolikurssia piti tapanaan käydä hoitotunnilla ja vastaanotolla. Sama tapa jatkui puolikurssin jälkeen aamupäivän hoitokylpyinä.

KEINÄNEN O. K. -45 metsätyömies, Polvijärvi. Ripeäotteinen nopeakinttuinen nuorimies. Ilmoitautui usein vapaehtoiseksi. Ylennettiin tiettyssä vaiheessa aliapuseriksi ja varaväpeliiksi.

KOKKO K. A. -46, opiskelija, Pieksämäki. Osoitautui sairaalasta tulonsa jälkeen hilpeäksi poskisolistiksi. Mainitsi olevansa tuvan hiljaisin. Motto: »Hakekaapas se alikersantti tänne.»

KÄKISALMI

LINKOVA R. -42, yo, Helsinki. Kurssin fotovirtuosi, omaksui sen sijaan sotilasasiat tiettyä varovaisuutta noudattaen. Yksi kurssin pettyneistä siipiupseerikokelaista (painostustako?).

HAANMÄKI P. -42, merkonomi, Helsinki. Suhde-toimintamies oppilaskunnan ja toimiston välillä. Periaatteenmiehenä ei hyväksynyt kurssin velttoilua. Ukkomieskandidaatti.

ALAVA M. -45, konekorjaaja, Paukarlahti. Oiva tarinoitsija hiljaisuuden jälkeenkin. Säilytti siviilipaketkinsa tyynyn alla. Väepeli kaappitarkastuksessa: »Paras hillitä itsensä.»

KANNIAINEN S. -46, metsätyömies, Leppävirta. Suunnistaja, joka ei löytänyt rasteja, mutta punkansa päivälläkin.

LEINO J. -45, vahtimestari, Helsinki. Omasi komentoäänänen ja alituisen rupatteluhalus. Oli taistelija pari Lamppu & Empun toinen osapuoli.

LAMBERG M. -45, putki-asentajaoppilas, Kuopio. Tuvan suuri ilveilijä. Hankki uimataidollaan sundiksia. Jakoi siviilipaketit ja »sotkukiellot» Leinon kanssa.

MARA P. -44, sahatyöläinen, Pielisjärvi. Hävisi hiljaa iltalomalle, mutta oli sitä ripeämpi aamulla. Hiljainen motto: »Hymy auttaa.»

VIRKKUNEN P. -43, abiturientti, Kotka. Vaarallinen tyyppi. Harrasti pistooliamuntaa ja omasi melkoisen aggressiivisen luonteen. Sekoitti käsitteet vitamiini ja nikotiini.

Iusikka & haarukka

Jo aikojen alussa ammoisina aikoina muinaiset kiinalaiset havaitsivat, että nälkä täytyy poistaa. Asian edestä on tehty monia mielipuolisiakin diplomi-ehdotuksia, kuten ylensyöminen, syömättä jättäminen (dieetti ml) tai ylettömästi syöminen. Jotta viime-mainitulta välttyttäisiin on kulttuuri kehittänyt sopivia annosteluvälineitä, joista käänteentekevin ja uusia näköaloja avartavin lienee jonkun gastronomiseen ajatteluun taipuvaisen, sotilaallisesti mielekkään ja monisärmäisen persoonan aivoittelujen ajaton tulos — lusikka & haarukka.

Lusikka + haarukka aritmeettisesti yhdistettynä muodostavat erittäin käyttökelpoisen systeemin, lusikka-haarukka mysteerion. Vuosimallia ei oikein tiedetä — eikä ole niin välisikään. Tämän annostelumysteerion muotoilusta huokuu voimakkaasti elävä impressionismi, se on yksinkertaisuudessaan aivan style jopa absurdi. Sen voimakkaasti funktionalistinen haravapää uhkuu liioiteltua vibraattoa. Koko design on aivan finish.

Voidaan ylpeydellä ja rintaa röyhistämällä todeta, että tämäkin luksusluokan keksintö on kotimaista alkuperää ja patentoitu (pat. Int).

Jokaisella vempelleellä tässä mysteeriossa on oma tärkeä tehtävänsä. Kauhamaisella etupäällä poistetaan sopista ja sörsseleistä havunneulaset, pissäiset ja muut pölyhiutaleet. Tosi monipiikkisen, haravamaisen takapäähän todellisenä tehtävänä on satunnaisten sattumien haraaminen litkuista ja liuoksista. Kultainen keskikohta (joskus hieman multainen) tässä näälänpoistokoneessa toimii niin sanottuna vanikkavesurina, jolla voidaan vaittomasti silpoa intin rieskaa ja täten edistetään hampaattoman kenttäkarjun yrittämää vanikanhävittämistemppua.

Kuten ylläolevasta huomaamme on mysteerio välttämätön pahahyvä cha-cha-chaissa ja muissa metsäkarkeloissa. Huom. kuitenkin: huomaamattoman huolettomasti sterilisoitava ennen käyttöä.

Hyvää ruokahalua!

toivottavat asiaan perin juurin pe-rehtynyt Ale & katkerasti todeksi todennut Ahvo.

SA-sadevarustus

Pat. n:o vk 0001/Int m/36+64

WITTSTOCK

VÄYRYNEN M. -46, elintarviketyöläinen, Kuopio. Holtiton veikko, joka ei huomisesta huolehtinut ja joka simpautti kurssia ja jopa itseään töppöilyllään. Motto: »Näytähän miul sitä mittaria, oiskohan tuo kuume noussut.»

KUITTINEN K. -44, liikeapulainen, Tohmajärvi. »Mikä tupakkakassa minä oon, ostakaa »sotkusta».» Oli uskollinen eräälle, eikä koskaan antanut periksi.

AIRAKSINEN. Koulun pinko n:o 2. Tutustui kaikkeen etukäteen. Akseerasi jopa unissaankin kuin paraskin...

PALDANIUS -45, myyjä, Varpaisjärvi. Mies, jonka äänen ja sotilaallisuuden edessä preussilaisetkin olisivat kalvenneet. Koulutajien unelmapinko (ampui myös muutamia iskeviä). Motto: »Herra kerstantti, siis tuota jos...»

LAITINEN P. Miehenpuolikas, joka hankki toiselle joukkueelle ylimääräistä palvelusta ja hyötyi tästä ylimääräisellä pesulla, koska ei itse viitsnyt peseytyä tarpeeksi usein. Motto: »Periaatteesta hanttiin.»

NISKANEN T. -44, maanviljelijä, Sotkamo. Tarkka tavaroistaan ja rahoistaan. Motto: »Saat kymmenen markkaa viikoksi jos maksat viisitoista takaisin». Hiljainen »hyssyttelijä, joka viihtyi parhaiten omissa oloissaan.

PIETARINEN Y. -46 liikeapulainen, Joensuu. Pingoitti jatkuvasti Joensuuhun, eikä laiminlyönyt yhtään mahdollisuutta käyttää iltalomaa. Kurssin tuntontarkimpia oppilaita. Motto: »Voi p-le, jos ne iltalomat taas ovat pala-neet.»

HEINONEN R. -46, levyseppä, Helsinki. Motto: »Jos tätä koulua ei luke-matta läpäise, niin jättäköt luokalle.»

MÄKILÄ K. -43, puhelin-asentaja Helsinki. Hiljainen sönkkö, jonka punkka sijaitsi sairaalassa kurssin alkuvaiheessa, mutta loppua kohden lääkärin-määräykset vähenivät.

MAGDEBURG

NAUKKARINEN R. -46, opiskelija, Helsinki. Kursin varaveltto. Kundit, kun mä pääsen siviiliin... Motto: »Ei oo penniäkään kiinni näissä kuteissa.»

NIEMI K. -45, putkiseppä, Varkaus. Motto: »Pojat taas mä pääsin sairaalaan.» Nilkka nyrjähti ja korppina pois.

LAATIKAINEN J. -45, sementtimies, Jyväskylä. »Töppönen», sano Miettinen. Suihkuun sanoivat oppilaat tupapalvelun yhteydessä.

PUTKONEN T. -45. Rehti ja reilu kaveri. Ei lintannut näkyvästi. Motto: »Onko punkat ojennuksessa?»

MERILÄINEN A. -44, sekatyömies, Sotkamo. Hiljainen sönkkö ja vastarrannan kiiski. Motto: (200 km pyörämarssin jälkeen) E-ei tunnu mi-missään.»

NISSINEN T. -46, muusikko, Kuusjärvi. Kuului kaulustoon. Kouluttajien kauhu. Motto: »Ei olis sullaakaan varaa puhua aamuista.»

TILIKAINEN M. -47, asentaja, Kuopio. Kurssin sadatteli pp-mekaanikko. Motto: »Pojat onko teillä lainata vähän hiusravaa?»

HYTYIÄINEN R. -45, metsäharjoittelija, Savonlinna. Santsareitten mieliharmi, yhteen aikaan, mutta nosti osakkeitaan loppua kohti.

IMMONEN M. -41, maanviljelijä, Nilsia. Tuvan pinko. Hiljainen, muita tutkiskeleva jyväjemmari jolle kotiasiat olivat muita tärkeämpiä.

RAISANEN H. -46, maanviljelijä, Joroinen. »H-tti taas ne käräytti iltaloman.» »Mitä hiivattia ne mua vainoo?»

AUGSBURG

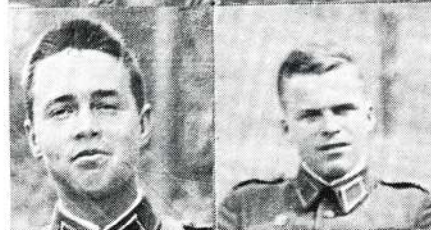
PYHÄLTÖ P. -44, oik.tiet. yo, Helsinki. Kova uurostaja. Yksi kurssin jalkapallisteista. Äkäinen »pikkumies». Poti kroonista nälkää.

KARPPINEN T. -45 rakennusharjoittelija, Kajaani. Kontiolahden komein kenttäkarju. Pieni töppönen, joka huokaili koko kurssin Kajjaanin työtään.

BERG J. -43, yo, Helsinki. Kurssin suuri lomajemmar. Nappasi puolikurssilta yhden heraldisen väkäsän. Kirjeenvaihto hipoi maksimia (hänelle). Motto: »Mitä? Siivouspalvelua. — Lähdetään harjoituksiin.»

AHVONEN J. -42, yo, Helsinki. Suuri luoja, loi mitä vain, mutta ei lomia itselleen. Karjui oppilaspäällikkönä kuin aika poika. Kurssin kiireinen »tullielu». Motto: »Hommiinko herra alikersantti, ei käy, on kapun hommia.»

TURUNEN M. -45, varastonhoitaja, Joensuu. Tuvan pikku Elvis. Soitti kitaraa kuin isot pojat. Piti iltalomaviivastaan huolen. Syy: Tiedetään.

DAHLSTEDT L. -46, kultaseppä, Helsinki. Stadin kundi, — »Kuule duunaaks mulle palan pullaa, mulle tulee huomenna paku. Kuule, kuule mä taidan olla sairas. — Enks voikki.»

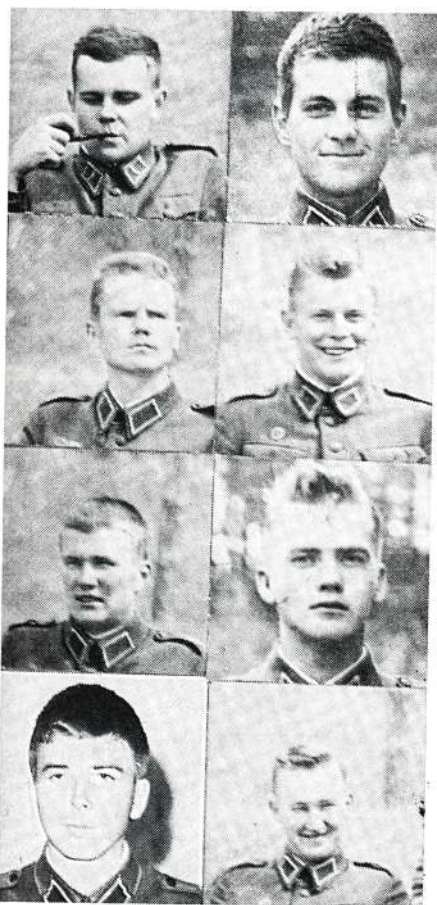
KINNUNEN T. Pehmeän leivän uranuurtaja. Motto: »Pojat, musta tuntuu, että mä lähden vastaanotolle. Eikös se jotos ala huomenna?»

MÄHÖNEN L. -46, varastomies, Kajaani. »J...lauta mä meinasin kuolla.» Aiheutti tuvassa joskus riemua, mutta saattoi meidät useimmiten hermorumahduksen partaalle.

MERONEN K. -45, opiskelija, Jyväskylä. Mies paikallaan kun tarvittiin luotettavaa uurastajaa ja käskyjen täyttäjää, vaan ei huomattu palkita tarpeeksi ajoissa. Ylennettiin puolikurssilta siipiupseerikokelaaksi. Toivekappale »Lasit rikki.»

IVANGOROD

HALME R. -44, yo, Helsinki. Arkeologi, kurssin baby face. Jätti kaikki viime tippaan, mutta ei »kokaan» myöhästynyt. Vaimensi tupakavereiden huomautukset tuimalla korpin katseellaan. Kundi josta pursui sotilaallisuutta jopa iltalomillakin.

RISSANEN H. -43, opiskelija, Muuruvesi. Mies jolta ei puuttunut mitään. Vakituinen ja ahkera villakoirien teurastaja, joka koirien nylkypuuhiissa innostui joskus puhumaan. Sanoi ainoat viisaat sanat tuvassa kyllä tää on törkeässä kunnossa.

SOMPPI I. -45, kirvesmies, Haapamäki. Melkein kaksi metrinen ryhtihyppelö Haapamäeltä, joka kärsi pataljoonan murheista. Auervaara, joka meinasi saada sätkyn, kun ei yhtenä päivänä saanutkaan kirjettä.

PEHKONEN A. -45, opiskelija, Polvijärvi. Aulis potaatinpiiloittaja. Kaveri, joka sairastui monta kertaa kurssin aikana. Vaarallisia tauteja kuten työn kammo, allergisuus harjalle ja laiskuus. Motto: »Minä en poiijat pingota, elkkää työkää.»

SAARINEN H. -43, yo, Helsinki. Pieni mies, mutta kova ääni. Hälle tuli väkevät yllätyksenä puolikurssilla. Sotaharjoituksilla vakituinen lähettiparka. Kyllä on huolimattomia oppilaita. Taas-kin minulta on hävinnyt.

PUTTONEN P. -45, rakennusharjoittelija, Joutsa. Kaveri, jolla löytyi pyöreitäkin paikkoja, ehkä hänellä oli vähän siviilivatsaakin. Kaikki olivat hänen mielipiteensä mukaan mitä suurimpia töppösiä, itseään lukuunottamatta.

LEPPÄNEN A. -45 maalari, Jyväskylä. Fakiiri, joka teki katoamistempun tupapalvelun aikana, usein hän onnistui täydellisesti. Vitsinikkari. Keljuinakin hetkinä juttuja syntyi ja mieliala virkistyi. Showmiehen kyvyt tulivat esiin kurssin ohjelmissa.

TURUNEN H. -45, opiskelija, Helsinki. Hiljainen kaveri stadista. Katosi aina tupakka-aulaan ennen siivouspalvelua. Ilmiöimäiset unenlahjat. Koulun paras kaapillinen, joka huomattiin joka tarkastuksessa.

odotus

by ahvo

puut puhuu notkuen
sade rippoo silmään
piikkikorko
lyö asfalttiin
sateessa
se tietää
sen
rautaristikkoportin läpi
kurjen kyntö
raskaana
halki repaleisen taivon
missä toivo
syö näkkileipää
ja — — — uskoo
tyhjään
odotus kautta epätoivon
salaa sen
notkuvalla lankulla
kunnes toivo hyytyy
— — — ääreen...

Sapientti sat

by pekkajuhani

.. korjatkaa Kiitän
Töppöilyä liian kauan taakse
Liha ja Vesi
eroavat
Maa ja ilma
yhtyvät
toukka yrittää hengittää
oikealle ja
vasemmalle
kekoja kaatamatta
Suu kiinni
oikealta ja vasemmalta
käytävän reunoja
aikaa ...
Tarkoituskko?

SORTAVALA

TERVONEN J. -44, myyjä Kajaani. Hermostuuhan tässä rauhallisempikin mies.» Piti tuvan hyvällä tuulella puheillaan. Pyk-nikko näöltään ja luonnoltaan.

LIPPONEN M. -44, yo, Helsinki. Oli aina palvelukseen lähtiessä tuvan viimeinen, mutta sanojensa mukaan ei koskaan myöhästynyt. »Pataljoonan paras punkan tekijä (hä—hä).»

MITRUNEN I -44, auton-asentaja, Pielisjärvi. »Suuteloilta» sano Iigor kun italomille lähti. Aina lup-sakka mies paitsi silloin kun kaadettiin yöllä vettä korvaan.

JELKANEN K. -46, työmies, Kontiolahti. Aloitti nuoruuden innoilla, mutta romahti kesken kaiken kaikessa muussa paitsi lentopunkan teossa.

NOPONEN A. -44, herra Kajaani. Tuvan suurin lintsari, jolla oli aina paise »siellä», kun piti sinkoa kantaa. Tottelee nimeä »Punanokka». Motto: »Ojennapa vähän, Matti.»

KÄRKKÄINEN K. -43, yo, Joensuu. »Jos joku sanois mulle, mitä hyötyä mun on pingoittaa, niin kyllä mä silloin pingoittaisin», sanoi koulun »pikku-velto», kun kaatunutta punkkaansa nyhräsi.

APPELBERG T. -44, putkiasentaja, Joensuu. Rauhallinen ahertaja, joka kantoi singon mieluummin itse, kuin säilytti sen toverinsa selkään. Ainoa mies tupa Sortavalassa, josta kenelläkään ei ole mitään pahaa sanottavaa.

NIEMINEN A. -44 yo
Helsinki

Jos sulla on huolia Antti, niin haihduta ne pääkaupungin leikkikehässä, vaikka pianoa pimputtamalla.

TOLVANEN A. -45, opiskelija, Liperi. Motto: »E-en m-ma ole y-yhtään he-hermostunut.» sanoi lievä siviilikarkuri, mutta törkeä siipirikko kraak, kraak.

SARANPÄÄ T. -44, putkiasentaja, Joensuu. Vähemmän jokellat, sano karski kundi Jokisuusta, kun aamulla kerrottiin, että Taisto oli taas unis-saan karjunut sar...ja.»

AHVOLA

HAAPALA M. -44, opiskelija, Joensuu. Tuvan pelle, joka lintsasi usein lähtemällä harjoituksiin. Motto: »Ei oteta pojat pataljoonan murheita.»

VÄÄNÄNEN H. -44, rata-työmiehen, Kaltimo. Tuvan hiljaisin ja asiallinen puukasvo. Motto: »Kyllä tämä menee kun sai pitää sundiksen.»

KETTUNEN T. -43, yo, Joensuu. Tuvan »neropatti», joka rauhallisesti selvitti riidat »tupahugeista.» Toimi pontevasti oppilas-päällikkönä.

KETTUNEN R. -44, metsäharjoittelija, Nilsia. Tuvan kaappi-, punkka- ja pinkkaspecialisti. Ahkera mies rajan varresta. Iloinen kaveri ja vitsiniekka.

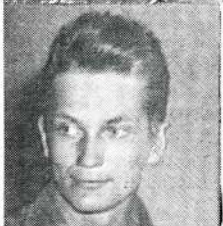
KYÖSOLA H. Personoitunut huolimattomuus, joka hukkasi melkein kaikki varustensa — kerran jopa kokonaisen joukkueen. Huoleton huvilivi, joka lainasi rahaa kun oli tilaisuus ja maksoi kun jaksoi.

PYKALAINEN E. -44 kauppias, Rääkkylä. Hyväntuulinen kaveri. Ei rakastanut siivousmestojä. Komentoääni ei voinut olla hymyä herättämättä. Motto: »Onhan niitä aika röpelösti.»

NYYSSÖNEN -44, koneenhoitaja, Varpaisjärvi. Tasainen poskisolisti. Piti toleranssirajaansa liian alhaalla. Motto: »Pitäähän niitä alokkaita vähän.»

NOUSIAINEN -45, metsäharjoittelija, Joensuu. Hyvä suunnistaja. Osasi hiljaa liukenemisen taidon. Puolikurssin napakka korpraali. Pätevä mies palveluksessa. Hermoili joskus tupahugeistaan.

ANTTINEN -45, merkantti, Rantasalmi. Rauhallisuuden perikuva ja kova poika ampumaan. Säästi iltalomia siviiliä varten. Taisi olla uskollinen. Motto: »Mutta ei tammiikuun yhdeksäntenä.»

NAPUE

MOLLER R. -44, yo, Kontiolahti. Kova jäkälä suunnistamaan... kun oli paikakuntalaisia. Muuten tavallinen hiljainen nurisija. Toivekappale »palkkiosundis».

LUKKARINEN E. -44, yo Suonenjoki. Mies, jonka vetelä huojuminen, viittasi laivastoon, mutta kuinka lie joutunutkin Kar JP:hen. Motto: »Lomalle vaikka iltasellaiselle.»

SAASTAMOINEN M. -44, maanviljelijä, Riistavesi. Matti-poika palveluksessa oli rauhallinen ja epävakaa (liikkui aina asennossa, joka johtui liian sotilallisesta »törkeästä» tärkeydestä).

HOME R. -45, opiskelija, Viinijärvi. Suuri pesäpallisti. Käytti paljon kilpailulomia ja satutti harjoitukset usein siivouspalvelun ajaksi. Juoksi kuin seipään niellyt pesältä pesälle.

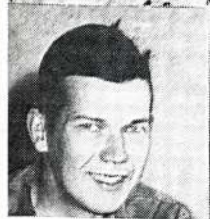
HIRVONEN A. -44, metsäharjoittelija, Kuusjärvi. Salapinko ja poskisolisti. Säästi iltalomat siviiliä varten. Omasi hyvän komentoäänän nukkuessaan. Tiesi asiat aina paremmin kuin oppilaspäällikkö.

PEKKARINEN L. -44, liikeapulainen, Muuruvesi. Vannoutunut piippumies. Kantoi useasti vastinta. Muuten mukava mies nukkuessaan ainakin kuorsatessaan.

JUNTUNEN E. -44, metsätyömies, Pielisjärvi. Nopea aamutoimien punkka-virtuoosi, sillä teki vuo-teensa niin pian, että ehti tarkistaa aamutilanteen aamupissan yhteydessä.

KETTUNEN S. -44, jyr-sija, Kontiolahti. Koulun parturi. Pelasti monen karvapään iltaloman ja ajeli välistä myös koulut-tajien pörröt pois.

VAINIKAINEN Y. -44, merkonomi, Pyhäjärvi Ol. Kaveri joka oli kuin »kivityömiehen kantapäätä». Kurssin »setelien suojaaja» (rahaston hoitaja). Vaikutti myös hampaanpiilot-tajain pöydässä ainaisella öykkäämisellään. Motto: »Pojat rahat on loppu».

hal - 20.00

li - 22.30

tus - 00.30

52.

puheenjohtaja

pekka haanmäki

varapuheenjohtaja

juhani berg

sihteeri

risto halme

rahastonhoitaja

yrjö vainikainen

lehtitoimikunta

pekka virkkunen

ohjelmatoimikunta

jyrki ahvonen

summa

summarum

Oppilaskunnan tarkoituksena on pyrkiä samoihin päämääriin kuin varsinainen koulutuskin. Se toimii yhdyssiteenä oppilaitten ja koulun välillä, ohjaa ja kehittää oppilaitten vapaa-ajan toimintaa ja harrastuksia sekä vaalii koulun perinteiden jatkumista. Erona varsinaisen koulutuksen ja oppilaskunnan toiminnan välillä on se, että oppilaskunnassa oppilaat itsenäisesti huolehtivat toiminnasta — kantahenkilökunnan edustajana on yksin kuraattori, joka edustaa samalla toiminnan jatkuvuutta ja otetun suuntauksen säilymistä — ja toiminta tapahtuu varsinaisen koulutuksen ulkopuolella, vapaa-aikoina.

Kurssi 52:n toiminnassa pyrimme ennen kaikkea keskittämiseen. Tämä siksi, että koulutus on sittenkin aliupseerikoulun ohjelmassa keskeisellä sijalla ja se jättää oppilaskunnalle vapaa-aikaa sängen rajoitetusti. Emme siitä huolimatta tahtoneet lyödä laimin oppilaskuntaa, vaan tähtäsimme harvoin mutta sitä tavoiteltavimpiin päämääriin.

Näkyvin ja joka tapauksessa pysyvin tulos toiminnastamme on tämä kurssijulkaisu. Sen avulla voi kukin mukavasti verestä muistojaan tästä yhdessäoloajastamme Karjalan Jääkäripataljoonan Aliupseerikoulussa. Harkitsemisen arvoista kuitenkin on, onko mielekästä uhrata niin paljon työtä ja varoja — yli puolet koko budjetista — sellaiseen toimintaan, jonka tulosta voidaan tarkastella vasta sen jälkeen, kun kurssi on päättynyt ja oppilaskunta hajonnut. Lisäksi on otettava huomioon julkaisun rahoitus. Se tapahtuu miltei yksinomaan liikkeiden lahjoitusten turvin, ja jos tarkastellaan asiaa yleisesti, niin huomataan, että Suomessa on noin 30 aliupseerikoulua, joiden kurssit vaihtuvat kolmesti vuodessa ja jos jokaisen kurssijulkaisun arvioitaisiin tulevan maksamaan keskimäärin 1500 mk, olisi yrityksiensä kannettavaksi tuleva lahjoitusmäärä noin 135000 mk vuodessa. Jos tämä summa lahjoitettiin esimerkiksi Maanpuolustuksen Tuelle, saataisiin sillä jo jotain varsin konkreettistakin aikaan. Kehoitamme seuraavia kursseja pohtimaan asiaa tässä valossa ja harkitsemaan, olisiko kenties radikaali muutos tarpeen.

Kun kysymys on sotakoulun oppilaskunnan toiminnasta, liittyy siihen olennaisesti urheilu. Pesäpalloa on hakattu intensiivisesti maanantaisin ja perjantaisin, jalkapalloilijat ovat pyöritelleet ahkerasti nahkakuulaansa ja koripalloijat ovat pyörineet omalla sarallaan. Pallopeleissä on otettu luultavasti yhteen PohSavPr:n Aliupseerikoulun kanssa — tosin vaihtelevalla menestyksellä. Pataljoonan yleisurheilumestaruuskilpailuissa voitimme ja hävisimme, uinnissa ainoastaan voitimme — kiitos ennen kaikkea oppilas Lambergin. Pataljoonan suunnistusestari leivottiin oppilas R. Kettusesta ja kurssin mestariksi selviytyi oppilas Pyhältö.

27. 4 - 14.8

Ohjelmatoimikunta tähtäsi toiminnassaan kurssijuhliin. Puolikurssijuhlan asemesta järjestettiin pataljoonan yhteiseen juhannusjuhlaan ohjelma, jonka korkeatasoisuus yllätti meidät varsin positiivisesti. »Pienin välipaloina» on järjestetty muun muassa show-tanssiaisit, makkarailta, keskusteluilta nuotion ääressä sekä hauskutettu reserviläisiä heidän komppania-illassaan. Kurssin muusikoilla ja show-tähdillä Alella ja Ahvolla on ollut puuhaa myös kantahenkilökunnan viihdyttäjinä Aliupseeri- ja Upseerikerhoilla.

Kaikki alkuperäiset tavoitteemme eivät ehkä toteutuneet, toisia sen sijaan ylitettiin ja uusia löytyi. Kun kysymyksessä oli kesäkurssi ja ympärillä luonto, jota vastaavaa saa etsiä pitkään, emme katsooneet asialliseksi kahlehtia oppilaitten muutenkin melko niukkoja vapaa-aikoja liiaksi. Kaikilla tuntui olevan toimintaa, ja oma-alotteisuuden herättämiseksihän me suurelta osalta toimimme.

Tässä yhteydessä haluan kiittää koulun johtajaa, kapteeni Riikosta ja kuraattoria, kersantti Norismaata siitä tuesta ja ystävällisestä suhtautumisesta, jota olemme voineet tuntea näissä tehtävissä toimissamme. Olemme koetelleet kärsivällisyyttänne, mutta aina olette olleet valmiita auttamaan. Siitä olemme huomanneet, että liikumme yhteisellä asialla. Se on ollut omiaan kannustamaan meitä toiminnassamme ja auttamaan tavoitteittemme saavuttamisessa.

Oppilaskunnan puheenjohtaja

Pekka Haanmäki

MESENAATTIMME

PARTURILIIKE PENTTI JÄRVELÄINEN, SUONENJOKI
SISA-SAVON OSUUSLIIKE SUONENJOKI
KENKÄKAUPPA RAITALAAKSO SUONENJOKI
PIEKSAMÄEN SÄÄSTÖPANKKI PIEKSAMÄKI
MATKAKOTI TERMINUS VILHONKATU 6 HELSINKI
HOTELLIVALITYS HELSINKI MANNERHEIMINTIE 64 B — TILATKAA
HUONEENNE PUH. 497296
MATKUSTAJAKOTI URHOLA VILHONKATU 6 HELSINKI
MATKUSTAJAKOTI HEIMOLA PUH 12542 HALLITUSKATU 15
HELSINKI
PAPERIKAUPPA — PAPPERSHANDEL FORSMAN LIISANKATU 18
HELSINKI
MATKAKOTI OMAPOHJA IT. TEATTERIKUJA 3 HELSINKI
ASUSTELIHE OTTO KANKKUNEN LIISANKATU 19 HELSINKI
PUH 669773
KRUUNUHAAN ELINTARVIKE LIISANKATU 19 HELSINKI
MOSKVIITSH, VOLGA, EVINRUDE OMA-AUTO OY UNIONINKATU 45
HELSINKI
PELLERVO-SEURA OY SIMONKATU HELSINKI
JOENSUUN KELLO- JA KULTA H UIMONEN SILTAKATU 10
JOENSUU PUH 2301
JOENSUUN KONETARVIKE K AHOLA NISKATU 11 JOENSUU
PUH 2663 & 3063
KUOPIO KULTASEPPÄ OY NIIRALANKATU 13 KUOPIO
SUONENJOEN AUTOKOULU J JANTUNEN SUONENJOKI
HUONEKALULIIKE A. KAUTTO VAPAUDENKATU 42 JYVASKYLÄ
PUH 15108
ORO OY JYVASKYLÄ
ESSO-HUOLTOASEMA V ITKONEN SUONENJOKI PUH 370
KELLO- KULTA- JA OPTILLINEN LIIKE T KAUKANEN LIEKSA
LIEKSAN SÄHKÖ OY LIEKSA
H PEURA OY IISVESI
RADIO JA KONELIIKE VAISANEN KAUPPAKATU 36 KUOPIO
PUH 15767
KELLOT, KIHLAT, HAALAHJAT MYY K SOININEN OY KAUPPA-
KATU 26 KUOPIO
AUTOKULJETUKSIA, MONISTUKSIA, TODISTUSJALJENNÖKSIA
KUOPIN MARS KAUPPAKATU 42 PUH 12570
LINKOVA OY VUORIKATU 4 A HELSINKI
OY TUOTTAJAIN MAITO — PRODUCENTERNAS MJÖLK AB HELSINKI
SÄHKÖLIIKE VALO-APU SUONENJOKI IISALMI
MERSULLA JA KLEINBUSSILLA EDULLISESTI LOMILLE MALISEN
TAKSI JA BAARI UURON TIENHAARA PUH 83149
SUONENJOEN KELLO JA KIHLA SUONENJOKI
KUKKA-APU TAPIONKATU 15 JYVASKYLÄ
SUONENJOEN TERAS OY SUONENJOKI
SUONENJOEN OSUUSKAUPPA SUONENJOKI
T:MI ARVO NOUSIAINEN SUONENJOKI
SUONENJOEN KUKKALIIKE E TIITINEN SUONENJOKI
SOTILASKOTI
EDULLISIMMIN PHILIPS TELEVISIOT SILTASELTA SILTANEN
KOTKA KARHULA
VARILABORATORIO FOTO JÄRVINEN KAUPPAKATU 19 JYVASKYLÄ
PIEKSAMÄEN OSUUSKAUPPA PIEKSAMÄKI
OY J KUTVONEN HUONEKALULIIKE SUONENJOKI
RAAMATTUNALO KIRJAPAINO — OFFSETPAINO — KIRJANSITOMO
PIEKSAMÄKI
URHEILULIIKE M KAKKONEN JOENSUU
VALMISTETAAN VIRKAPUKUJA, MYYTÄVÄNÄ LAKKEJA, ARVO-
MERKKEJÄ LIEVONEN JOENSUU
MUSIIKKI PEDERSEN JOENSUU SILTAKATU 4
OY GUSTAF PAULIG JOENSUU

09/20 8328/m Kumpu & Linn
AUTOKORJAAMO JA MAALAAMO V TORO JOENSUU
AUTOSÄHKÖ- JA DIESELLAITTEIDEN ERIKOISLIKE — HUOLTO
JOENSUUN DIESELHUOLTO OY JOENSUU
RUOHOLAHDEN LAUTATARHA OY HELSINKI
PAPERI JA KIRJA-AITTA KESKUSKATU 25 KOTKA PUH 12667
KAIKKIA VALOKUVAUSALAN TARVIKKEITA VALOKUVAUSLIIKE
A G SALONEN KOTKA KARHULA
PUH 12882 & 12925
TURO TYYLIN TEKEE TURO OY KUOPIO
LIEKSAN KAUPPA OY PIELISENTIE 10 LIEKSA
KELLO- KULTA JA SILMALASILIKE SIVULIIKE YHDYSLINNASSA
OTTO PEHKONEN OY LIEKSA
JOENSUUN ERA-URHEILU OY NISKAKATU 11 PUH 4808
FINTONE OY ISO-ROOBERTINKATU 29—31 HELSINKI
MONIPUOLISTA JA KORKEATASOISTA JAZZIA VERVE, RIVERSIDE,
IMPULSE JA UNITED ARTISTS-AANILEVYILLÄ
OSUUSKASSOJEN KESKUS OY OSUUSKASSAT
JANO TAI EI TORNI-OLUT MAISTUU AINA RANIN KUOPIO
VARUSMIES JA VAKUUTUS LUOVAT TURVALLISUUTTA
AURAIYHTIÖT TUKHOLMANKATU 2 HELSINKI
SUONENJOEN OSUUSMEIJERI SUONENJOKI
IISVEDEN METSÄ OY IISVESI
PALKKI OY RAKENNUSLIKE EDUSKUNTAKATU 4 HELSINKI
VELJEKSET UDD OY PUUTAVARAA JA PUUSEPANTUOTTEITA
HELSINKI
SUONENJOEN SÄÄSTÖPANKKI SUONENJOKI
VARATTU
JÄÄ TAAKSE »SOTAKOMENTO JA REKLAMENTIT» JA ALKAA
SIVIILI JA UUDET TENTIT: KASVOITKO SIELLÄ, SINUSSA ONKO
MIESTÄ URHEESTI KANTAMAAN AVIOLIITON »IESTÄ».
KAHLEISTA HUOLEHTII KULTAKUMPPANIT, JOENSUU.

KIITOS !

Joensuun kaupunginkirjasto -
Pohjois-Karjalan maakuntakirjasto

167N00138126

